

[Ministeren for skatter og afgifter]

tieselskaber, og der er i realiteten ikke tale om nogen skattemæssig begunstiggelse af brugsforeningerne set i forhold til aktieselskaber.

Der er ingen forskel på beskattningen af det overskud, der hidrører fra omsætning med medlemmer, og det overskud, der er indtjent ved handel med ikke-medlemmer.

Spm. nr. 539

Til justitsministeren (31/3 82) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvornår vil udvalget, der behandler spørgsmålet om loven om indvandrere og deres forhold, afgive betænkning?«

Begrundelse

For en del år siden nedsatte justitsministeren et udvalg til behandling af loven om indvandrere (lov om fremmedes adgang til riget). Det blev lovet, at arbejdet skulle gå hurtigt, men der er endnu ikke kommet en endelig betænkning.

Den danske lov om disse forhold er, som den tidligere ombudsmand har sagt det, meget brøstfældig og ikke svarende til forholdene i den danske retsstat i øvrigt. Lignende betragtninger fremfører professor, dr. jur. Hans Gammeltoft-Hansen i sin artikel »Udlændinges retsstilling« fra Juristen og Økonomen, nr. 21, 1981.

Under den økonomiske krise har der flere gange været afgørelser i udvisningsager, der har betegnet en skærpelse af praksis. Det gælder f. eks. brugen af reglen om mangel på passende bolig, men også andre regler.

Professor Gammeltoft-Hansen peger i sin artikel på den urimelige konsekvens i sager om ulovligt ophold af at lægge vægten på det retlige grundlag og ikke på det fysisk-faktiske forhold i landet. Han konkluderer, at falske anbringender og illegalt ophold må mødes med straf efter almindelige (eller specielle) regler herom, ikke med udvisning, medmindre opholdet i Danmark har været relativt kortvarigt og udlændingen derfor ikke kan antages at have slået rødder (side 497).

I sager, hvor der endda ikke foreligger nogen egentlig lovovertrædelse, men kun manglende mulighed for at opfylde kravet om passende bolig (jfr. artikel i Politiken den

29. marts 1982), virker det på denne baggrund helt urimeligt at hævde det retlige grundlag helt uden hensyn til de menneskelige aspekter.

En ny lovgivning på området, så indvandreres retsstilling sikres, synes derfor yderst påkrævet, af hvilken grund der spørges om betænkningen.

Besvarelse (7/4 82):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Udlændingelovudvalget påbegyndte sit arbejde i 1978. Udvalget fik ved sin nedsættelse et meget omfattende kommissorium. Sigtet med udvalgets arbejde er i første række at give udlændinge en øget retsbeskyttelse.

På grundlag af udvalgets første delbetænkning (nr. 882/1979) har justitsministeriet i maj 1980 udstedt nye bekendtgørelser om udlændinges adgang til og ophold i Danmark. Der er herved – inden for de rammer, der er mulige efter den gældende udlændingelov – skabt en større klarhed over, i hvilke tilfælde en udlænding kan opnå opholds- og arbejdstilladelse eller kan udvises. Udlændinge, der har en kvalificeret tilknytning til Danmark eller til herboende personer, har således fået et egentligt krav på opholdstilladelse, når visse nærmere betingelser er opfyldt. Endvidere har de nye regler begrænset adgangen til udvisning af udlændinge, som lovligt har opholdt sig her i landet i henholdsvis 2 og 5 år. Yderligere er der givet klare regler for de hensyn, som skal tages til blandt andet udlændingens tilknytning til landet, forinden der træffes beslutning om udvisning.

Efter afgivelse af sin første delbetænkning har udvalget fortsat arbejdet med en egentlig revision af udlændingelovgivningen. Der er her tale om en række komplicerede spørgsmål som f. eks. kompetencen i udvisningsager, eventuel oprettelse af et udlændingeråd og et flygtningeævn og vurderingen af harmoniseringsønsker inden for udlændingelovgivningen i de nordiske lande og EF.

Det har tidligere været opfattelsen, at udlændingelovudvalgets arbejde ville kunne forventes afsluttet omkring udgangen af 1981. Dette har imidlertid ikke vist sig muligt, blandt andet fordi udvalgets drøftelser af nogle af de mest centrale problemstillinger har været væsentlig mere tidkrævende, end